

FRANCISC PĂCURARIU: **Mély meggyőződésem, hogy Erdély tanulsága nagy jelentőséggel bír a jelen számára**

*/Részlet a szerző egyik, a bukaresti LUCEAFĂRUL c. folyóiratban megjelent (1982. 20. sz.; május 15.) interjújából. F. Păcurariu egyébként a **Labirintus** c., magyarul is megjelent könyv szerzője, amelyben, mint köztudomású, az Antonescu-féle fasiszta, háborús bűnös államvezetés rehabilitálására vállalkozott. Persze, az sem kétséges, hogy az RKP biztatására és jóváhagyásával./*

(Ara-Kovács Attila)

Ion Lăncrănjan most megjelent könyve Erdélynek, népünk „központi védvárának” a tiszteletére írt dicsőítő himnusz, egy lírai és néhol patetikus mélyfúrás annak a jelentőségnek a lényege felé, mellyel Erdély az ország múltja és jelene számára bír. A *Vallomás Erdélyről* egy olyan könyv, melyet áthat az őszinte hazafiság vibrálása és az erdélyi valóságnak és ezzel együtt az együttélő nemzetiségekkel való élet és munkaközösség, a testvéri egyetértés közösségének a becsületes érzése, de ugyanakkor határozott elutasítása minden, Erdély helyzetével, múltjával és jelenével kapcsolatos téves vagy célzatos értelmezésnek. Néhány barátom (és néhány nem barátom...), ismerve régi érdeklődésemet „központi védvárunk” múltjának és jelenének problematikája iránt, amiről Lăncrănjan is szól, anélkül, hogy a könyvet olvasta volna, csodálkozását nyilvánította, mivel „úgy hallatszik, a könyvben támadások is vannak”. Ezeknek azt mondom, és most megismétlem: Ion Lăncrănjan könyve egy mélyen átgondolt és felelősséggel megírt mű. Mint bármely más könyv, a *Vallomás Erdélyről* sem tökéletes. Ha véleményemet kéri, én például bizonyos idézetek elhagyását javasoltam volna, és azt, hogy válasszon másokat, súlyosabbakat, sajnálatosabbakat. (...) De felelősségem tudatában mondom: igaz és becsületes könyv ez, amely megérdemli, hogy olvassák, megfontoltan elmélkedjenek róla, nyíltan és becsületesen tárgyalják, nem pedig „összeségások” ravasz és ellenséges torzításaival.

(Románból fordította Tóth Károly Antal)